

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobce: **1/ P.-M. A., 2/ nezl. P.-M. J.**, oba žalobci zastoupeni opatrovníkem Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Heyrovského 1178, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra České republiky**, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2012, č.j. OAM-24/ZA-ZA14-ZA14-2012, t a k t o :

- I. Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2012, č.j. OAM-24/ZA-ZA14-ZA14-2012 se z a s t a v u j e.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Rozhodnutí o výši odměny ustanoveného opatrovníka si krajský soud vyhrazuje do samostatného rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal jménem svým a jménem nezl. dítěte ke krajskému soudu dne 9. března 2012 včasnou žalobu, kterou se domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného. Jejich žádost o udělení mezinárodní ochrany byla posouzena jako nepřípustná podle § 10a písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení následně zastaveno podle § 25 písm. i) téhož zákona. Žaloba byla doručena na podatelnu krajského soudu dne 9. 3. 2012. Stejná žaloba proti obsahově shodnému rozhodnutí správního orgánu byla též den

podána i druhou dcerou žalobce E. P. – M., kterou žalobce rovněž zastupuje jako zákonný zástupce.

Krajský soud z úřední činnosti zjistil, že dne 17. 1. 2012 byla na zdejší soud doručena žaloba žalobce a jeho jménem i jeho dvou nezletilých dcer, která mířila do rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2012 č.j. OAM-385/ZA-06-K01-2010. Jejich žádost o udělení mezinárodní ochrany byla posouzena jako nepřípustná podle § 10a písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení následně zastaveno podle § 25 písm. i) téhož zákona.

Bylo přitom zjevné, že následně vydané rozhodnutí je typově i obsahově zcela shodné s tím, které je soudem přezkoumáváno ve věci vedené pod sp. zn. 28Az 3/2012, a proto krajský soud řízení v této konkrétní věci podle § 48 odst. 3 písm. d) s.ř.s. nejprve přerušil do té doby, nežli bude ukončeno řízení prvně u soudu napadlé. V prvně napadlé věci byl krajský soud nucen pátrat po místě pobytu žalobců, ten se mu ani za součinnosti s kompetentními orgány státu nepodařilo zjistit, proto řízení ve věci vedené pod sp. zn. 28Az 3/2012 dne 11. června 2013 zastavil dle § 33 písm. b) zákona o azylu a za použití § 47 písm. c) s.ř.s.

Jelikož bylo nezbytné rozhodnout i o další žalobě, která je předmětem řízení vedeného pod sp. zn. 28Az 7/2012, ustanovil krajský soud k ochraně žalobců v souladu s § 29 odst. 3 o.s.ř. opatrovníka. Z logických a praktických důvodů ustanovil opatrovníkem advokáta Mgr. Jana Urbana, který žalobce zastupoval v původním řízení a je tudíž s podstatou věci, tedy jejím meritem i procesními problémy, obeznámen.

Z úřední činnosti, tedy konkrétně z informací obsažených v úzce souvisejícím spise sp. zn. 28Az 3/2012 je evidentní, že žádnému ze státních orgánů není známo aktuální místo jejich pobytu. Krajský soud pro tento případ využil k otázce pobytu žalobců informace (věcně související a časově aktuální), které zjišťoval v řízení o první žalobě. Požádal o součinnost žalovaného a rovněž Policii České republiky. Z odpovědi žalovaného, tedy Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, Praha ze dne 27. května 2013 se podává, že všichni tři žalobci odešli z PoS v Kostelci nad Orlicí dne 17. 1. 2012. Dle informačního systému měli od 29. 8. 2012 do 21. 12. 2012 naposledy uvedenu tuto adresu: X. Tatáž odpověď s datem 29. května 2013 se krajskému soudu dostala od Ředitelství služby cizinecké policie, kterou tak soud považoval za poslední známou kontaktní adresu. Oslovil proto s dotazem paní J. K., v jejíž nemovitosti měli žalobci přinejmenším do 21. 12. 2012 pobývat. Jmenovaná odpověděla dopisem z 10. 6. 2013 v němž uvedla, že pan P. – M. a jeho dvě děti se v X na adrese X již nezdržují. Informace jsou součástí souvisejícího spisu sp. zn. 28Az 3/2012.

Z opatrnosti, tedy ještě před rozhodnutím v této konkrétní věci, učinil krajský soud opětovný dotaz na databázi MV ČR, kdy z jeho odpovědi ze dne 24. 6. 2013 je zjevné, že v ní není zaznamenán aktuální pobyt žalobce a jeho nezl. dítěte.

Za situace popsané je dle přesvědčení krajského soudu nyní možné učinit závěr, nelze zjistit místo pobytu žadatelů o udělení mezinárodní ochrany (žalobců), že přesné místo jejich pobytu i přes snahu soudu a za součinnosti s kompetentními orgány státu i soukromými osobami, které k objasnění pobytu žalobců byly nápomocny, známo není.

Při shrnutí výše zachycených informací a nezměněné situaci je zřejmé, že v projednávané věci došlo fakticky k naplnění situace předvídané v ust. § 33 písm. b) zákona o azylu, kdy soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Soud tedy v kontextu s výše uvedenými a zjištěnými skutečnostmi řízení ve věci podle § 47 písm. c) s.ř.s. zastavil, neboť nebyl dán prostor pro meritorní rozhodnutí ve věci [(rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 4. 9. 2008, sp. zn. 3 Azs 40/2008: „Nastoupení některého z důvodů podle § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, vylučuje, aby soud ve věci meritorně rozhodoval; taková procesní situace (zde: neznámý pobyt stěžovatele) má mít obligatorní procesní vyústění v podobě zastavení řízení.“]

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., když bylo řízení ve věci soudem zastaveno.

Rozhodnutí o výši odměny ustanoveného opatrovníka si krajský soud vyhrazuje do samostatného rozhodnutí poté, kdy mu bude opatrovníka zaslána specifikace výše odměny.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 25. června 2013

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně